

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Marinovich Imre*

Cím: *Budapest és rendőrsége*

Forrás: *Pesti Napló*

Bp

(Hely)

1926. 4. 4.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

351.74

Hely

Idő

"1926"

Személy

Helyszám

351.74 u 1926"

BUDAPEST ÉS RENDŐRSÉGE

Írta: **dr. Marinovich Imre m. kir. rendőrfőkapitány**

Aki csupán a hírlapok közleményei, ille-
tőleg az ezekből nyert benyomások alapján kö-
vetkeztet *Budapest közérkölciségére*, az mód
felett sajnálatos. Szerencsére azonban *tartha-
talan* megállapításra jutna. E megállapítás
tartalma szerint Budapest a világ egyik *erköl-
csileg legmélyebbre süllyedt városa*, ahol jelen-
tékenyen több lopást, rablást, betörést, sikkasz-
tást és perverz agyafurtsággal végrehajtott
gyilkosságot követnek el, mint más nagyvá-
rosban.

Szerencsére ez a megállapítás — mint mon-
dottam — *lényegében téves és tarthatatlan*.
Budapest erkölcsi képe csupán a lapközlemé-
nyekben jelenik meg ily pusztulásra érett Szod-
omának, — a *nemzetközi bűnügyi statisztika*
döntő bizonyítékai azonban mást mondanak.
Kétségtelen, hogy a Budapesten elkövetett
bűntények száma a békebeli viszonyokhoz
márva *emelkedett* s ez a bűnözési grafikon fel-
felé haladását igazolja, más külföldi nagyvá-
rosok hasonló statisztikájával szemben azon-
ban *semmiféle viszonylagos bűnözési növeke-
dést nem tüntet fel*.

Ilyen körülmények között felmerül a kér-
dés: honnan ered a hiedelem, amely fővárosun-
kat ily kedvezőtlen színben tünteti fel? Fen-
tebb hivatkoztam a lapok tudósításaira, azon-
ban legkevésbé sincs szándékomban, hogy
ezért az újságokat felelőssé tegyem, vagy akár
elítéljem. Igaz ugyan, hogy a budapesti napi-
lapok nagy érdeklődést szentelnek a bűnügyek-
ben, különösen a gyilkosságokban folyó rend-
őri nyomozásoknak. Ismétlem, ezeket az esete-
ket a budapesti lapok *kimerülőbbben tárgyalják*
mint azt a békében tették, vagy mint azt még
mainapság is szokásos a külföldi lapoknál —
ámde kétségtelen, hogy a lapok ezeket az ese-

*menyeket nem tárgyalják oly részletesen, ha
nem állana mögöttük az olvasóközönség psziché-
zisa*, amely éppen ezekben a hírekben keresi
érdeklődésének kielégülését. Budapesten nem
fordult elő több bűntény, mint bármely más
hasznoló nagyvárosban, a budapesti közönséget
azonban összehasonlíthatatlanul *nagyobb mér-
tékben izgatják és érdeklik ezek az események*,
mint a külföldi közönséget.

Néhány példa kielégítő módon illusztrálja
ezt a megállapítást. Így *Leirer Amália* esete
nálunk sokkal nagyobb és tartósabb izgalmat
keltett, mint Németországban a tömeggyilkos
Haarmann ügye, Sziléziában az ismeretes
emberöltés s végül Dél-Franciaországban a
járványszerűen terjedő *»kékszakáll«*-esetek,
amelyeknek számos áldozata volt. A budapesti
közönségnek a bűntényekkel szemben tanusi-

*tott túlzott szenzibilitása kelti azt az optikai
csalódást*, hogy Budapest erkölcsileg mélyebbre
jutott, mint bármely más külföldi város, holott
ez semmiképpen sem igaz. *Roszsabbak* lettünk
ugyan, mint voltunk a békében, de egy haj-
szállal sem jutottunk lejjebb a világ mai er-
kölcsei depressziójának általános színvonalán.

Mindezek után joggal fejezhetem ki itt azt
a meggyőződésemet, hogy a budapesti állam-
rendőrségünk a mai idők fokozott feladatainak
egyre teljesebb mértékben *meg tud felelni*. *A
rendőrség szelleme régen megszabadult mind-
azoktól a hatásoktól, amelyeknek felkeltésére
a közelmúlt zavaros évek alkalmasak lehettek*.
Létszám dolgában is közeledünk a háború előtti
idők színvonalához. Miután az ország megosa-
kítása a budapesti rendőrség munkáját nemcsak
nem csökkentette, hanem jelentékenyen foko-
zta, reméljük, hogy e munka elvégzésére mielőbb
elérjük a *békebeli teljes létszámot*.

Szabó István közleménye 1926
Természetesen számos olyan kívánsága is
van a rendőrségnek, amelynek teljesülése a
*közbiztonsági munkát jelentékenyen megkön-
nyítené* és eredményében is fokozná. Így pél-
dául a budapesti rendőrség épületében máig
sincs *szikratávíró*, holott ma már valamennyi
nyugati város rendőrsége rendelkezik ezzel a
rendkívül fontos apparátussal. Hasonlóképpen
nagy hiányát érezzük egy olyan *modern köz-
ponti rendőrségi épületnek*, amelybe összes
osztályainkat és intézményeinket centralizálni
lehetne. Ma még az a helyzet, hogy a rendőrség
különböző osztályai szét vannak szórva s így
az egymás között szükséges érintkezés nehéz-
kes és lassú.

Ismerjük azokat a *gazdasági nehézségeket*,
amelyek egyelőre megakadályozzák a hiányok
megszüntetését. Bizunk azonban abban, hogy a
haladás útján járunk és idővel elérjük azt, hogy
a rendőrség technikai és általános felszerelése
minden tekintetben *tökéletessé váljék*. A buda-
pesti rendőrség mindentől függetlenül azonban
változatlan energiával fog arra törekedni, hogy
megfeleljen feladatainak, amelyeket az állam
érdekei, a polgárok biztonsága és a közrend ki-
vánalmi eléje szabnak.